

Cartes

Agraïment a la Clínica Salus Infirmorum

Família Padrès Serra. banyoles.

Volem fer públic el nostre agraïment a tot l'equip de personal de la clínica Salus Infirmorum de Banyoles que va cuidar el nostre marit/pare/avi, Esteve Padrès Mach, durant el temps que va estar atès a la clínica. No ens volem oblidar de ningú: metge, infermeres, auxiliars, germanes de Sant JosepÉ , a tothom que el va cuidar i el va guarir donant-li confort, tant de dia com de nit. No només varen mostrar la seva professionalitat, sinó també la seva qualitat humana, proximitat i atencions envers ell i els familiars que érem al seu costat.

També volem agrair totes les mostres de suport i afecte a tota la família i amics que hem rebut durant la llarga malaltia i el seu traspàs.

Islamofòbia

Jaume Fàbrega Colom. Porqueres.

És un honor per a Pilar Rahola que Lluís Bosch Martí li dediqui un article amb aquest títol publicat al Diari de Girona el 4-3-14... De pas em fa extensiu l'honor a mi, citant-me, ja que ofèn qui pot, no qui vol.

Lluís Bosch Martí -segurament millor escriptor que artista- té el mèrit de la seva constància en el mèrit de l'escriptura d'articles d'opinió, on a vegades hi ha opinions que ningú gosa escriure -per exemple sobre la burgesia nadalista-. Per tant, a diferència de la seva anàlisi sobre els qui qualifica d'"islamofòbics", que és d'un manifest maniqueisme, també li sé trobar coses bones. Com és ara també la seva passió lectora. I d'altres de ben discutibles, fruit de la seva obsessió malaltissa, pròpia de l'esquerra d'origen totalitari en contra dels Estats Units i d'Israel i "el lliure mercat dels valors del capitalisme neoliberal del món euroamericà" (sic) i "sionista" (un concepte racista d'origen marxista, per cert), que per a ell són l'encarnació del mal... En canvi, els seus elogis o els seus referents, en efecte, són els del totalitarisme actual, d'una banda -Cuba, Veneçuela...-, o de l'antic, de vella procedència leninista i estalinista. És evident que hi ha gent que se li ha parat el rellotge ideològic, i encara van amb la "mariconera" mental dels anys 60.

No m'agrada etiquetar ni desqualificar ningú, però ja que ell ho fa amb tanta alegria -situant-me, a més, al costat de persones com Alfons Quintà i Salvador Sostres, dels quals estic a les antípodes- i em qualifica de "catalanero" -que per ell, pel que es veu, és el summum de les maldats-; doncs miri, per a mi, són pitjors els "espanyolarros", com diria un amic de la Catalunya Nord, ja que ell se situa en aquest camp dels qui van contra l'evolució del procés català. Pel que fa a la suposada "islamofòbia", ho puc ser tant com pugui ser cristianofòbic o judeofòbic, és a dir, contrari als que volen la preeminència de la religió per sobre dels valors democràtics de la societat laica.

El que passa és que el senyor Bosch Martí s'ha fet un garbuix mental indigne d'una persona que pensa o que estigui mínimament informada sobre l'abast de la jihad o islamisme (que no és el mateix que Islam). Per la seves citacions sobre l'emigració i els àrabs -dels amazics ni se'n recorda- queda clar que confon els termes. No té res a veure l'oposició a la preeminència religiosa a la qual m'adscriu amb cap mena d'arabofòbia o una criminalització de l'emigració, com insinua, de forma tan grollera com inacceptable.

En un punt estem d'acord: quan diu que les religions són dogmàtiques, inquisidores i totalitàries... Exactament a com ho són algunes de les envellides ideologies d'inspiració comunista, en les quals ell sembla abeurar-se amb tanta avidesa. Modernitzi's una mica, ho?me, que va bé per a la salut mental i del cos!

Les voreres
i les bicicletes

Marc Antoni Bastart Pons. girona.

Sigui per despreocupació o per ineficàcia per part de l'Ajuntament, el cert és que les voreres dels carrers de Girona s'han convertit en un pas franc pels ciclistes que hi circulen com si tinguessin tot el dret del món de fer-ho quan totes les normatives sobre circulació indiquen clarament que han d'anar per carrils bici expressos per a ells o, en el seu defecte, per la calçada com a vehicles que són.

Davant del perill evident per als vianants, i vist que no es percep cap resultat en l'hipotètic, si existeix, intent de normalitzar la situació per part de qui hauria de fer-ho, crec que no seria mala idea que l'Ajuntament amb ben poc esforç endugués una campanya informativa dirigida als vianants indicant unes elementals pautes a seguir per evitar el perill que, silenciosament, els amenaça quan fan ús del seu dret de caminar per les voreres.

Els indico alguns punts que podrien recomanar: Quan es camina mai es pot fer cap gir per canviar de direcció per mirar un aparador, per exemple, sense haver girat el cap per observar si s'aproxima alguna bicicleta amb la intenció de passar a un pam de la persona. Quan es camina amb un nen, cal tenir-lo ben agafat de la mà i frenar els seus naturals instints infantils de posar-se a córrer en qualsevol direcció; més val un nen frustrat caminant, que tombat a una llitera d'una ambulància. En sortir de casa o d'un establiment, i abans de treure un peu, convé mirar de cua d'ull si s'acosta algun perill. La mateixa operació seria convenient fer-la en girar per una cantonada o en arribar a l'encreuament d'un altre carrer.

Són només unes modestes recomanacions per al contingut dels avisos que proposo que els assenyats responsables municipals facin arribar als ciutadans, si bé estic segur que estan més capacitats que jo per afegir-ne d'altres.

Una molt honorable bajanada
Carlos Juvantený Rosquellas. Sant
Hilari Sacalm.

La darrera sessió de control al Ggovern i al president coincidí amb el congrés de telefonia mòbil. El diputat David Fernández va interpel·lar Artur Mas sobre l'acord del Parlament d'impulsar, en aquest congrés i en els successius, un espai de reflexió al voltant de la responsabilitat social de les companyies que dominen el mercat de la telefonia mòbil. Són aquestes empreses les que fomenten guerres per controlar els jaciments de coltan i altres minerals. En països empobrits imposen relacions d'esclavisme laboral als treballadors. Alhora, practiquen un negacionisme irresponsable sobre l'efecte dels camps electromagnètics en la salut humana.

L'acord del Parlament ha quedat en paper mullat. Gurus i magnats es preocupen pel negoci i consideren aquestes qüestions efectes col·laterals que cal minimitzar o amagar. Però el més sorprenent va ser la resposta d'Artur Mas al diputat de la CUP. El president va tancar el tema amb una ridiculització i desqualificació, sense aportar cap argument al debat. Deia d'anar amb manifestació fins a la Barceloneta per llençar el mòbil de cap a mar... La resposta va ser una simple -encara que molt honorable- bajanada. El president només va utilitzar la burla demagògica, tal com es fa des dels cercles propers al poder quan es parla dels opositors a la MAT, titllats de gent insolidària que té un projecte cavernícola de retorn a les espelmes...

Són les respostes dels qui no poden anar contra els interessos privats als quals serveixen. El president ens mostra, una vegada més, les seves dependències materials i mentals.